

Výstavní plán GHMP pro rok 2020

GHMP otevírá některé z výstav, které byly více méně připraveny k otevření před vyhlášením mimořádného stavu, a také své dvě stálé expozice v Bílkově vile na Hradčanech a Bílkově domě v Chýnově u Tábora.

Naší snahou je dostat všem úkolům, které nás v letošním roce čekají, bohužel některé z nich jsou závislé na situaci za hranicemi naší země, a tudíž i za hranicemi našich kompetencí.

Například výstavu Ivana Meštroviće ohrozil nejen koronavirus, ale i zemětřesení na území Chorvatska. Tamní Ministerstvo kultury tudíž řeší jako prvořadou otázku obnovu poškozených muzejních budov a dalších památek, a naše předběžná domluva směřuje k září příštího roku, kdy je pravděpodobná podpora projektu jistější. Odsunutím tohoto termínu jsme získali dostatek času a prostoru na revitalizaci recepce a toalet v Městské knihovně. Vznikne moderní vstup s bookshopem, který významně zvýší návštěvnický komfort této přední výstavní síně. Návrh z ateliéru Josef Pleskota je již schválen a dostali jsme na něj finance od zřizovatele.

Výstavu fotografií Fridy Kahlo zatím považujeme za realizovatelnou, nicméně záleží na možnostech a kapacitě transportů z Mexika v druhé polovině roku a na situaci dalších zainteresovaných partnerů.

Výstava Xiao Quana, čínského umělce, který zaznamenal převratné kulturně-politické události 80. let na čínské scéně, bude samozřejmě možná za podmínek umožňujících transporty uměleckého materiálu z Číny. V úvahu připadá také varianta, že fotografie by po poskytnutí dat od autora byly realizovány v Praze.

Ostatní tituly jsou průběžně zpracovávány a zatím není důvod je odvolávat či měnit.

Návrat:

GHMP otevírá své prostory v tradičních hodinách a dnech, pouze s nově vymezeným časem pro seniory. Ti mohou naše otevřené výstavy a objekty navštěvovat denně (kromě pondělí) mezi 10–12 hodinou.

Vycházíme tak vstříc těm, kteří se cítí ohroženi pandemií nejvíce, a věříme, že jim tak zpestříme dosud omezené možnosti bezpečně vycházet do veřejného prostoru za smysluplnými cíli.

Všechny výstavy otevíráme bez vernisáží a budeme se těšit na další události, které nám postupné uvolňování opatření snad v budoucnu umožní. Chystáme proto speciální uvedení katalogů, které k výstavám vyjdou, nebo také „odhalení“ kompletně restaurovaného slavnostního schodiště v Troji. Tato akce patřila spolu se sanací mokrých

Galerie hlavního města Prahy
Prague City Gallery

zdi v konírně, kde byly ohroženy nástrovní fresky, k nejrozsáhlejším restaurátorským projektům za posledních 5 let.

GHMP dostala od zřizovatele na návrh radní Hany Třeštíkové rozpočet navýšený o 10 milionů korun z programu Umění pro město, které jsou určeny na podporu výtvarného umění v této nesnadné době, kdy se umělci museli vzdát svých běžných aktivit. Část ve výši 6 milionů je určena na přímé akvizice od žijících umělců. Nákup bude probíhat za standardních podmínek, jakými se akvizice v GHMP musí řídit, to znamená, že všechny návrhy budou předloženy nákupní komisi, která je projedná a vysloví svůj souhlas či nesouhlas. Návrhy budou zaměřeny na taková díla, která vhodně zaplní některé chybějící segmenty ve sbírkách GHMP. Z programu Umění pro město a nového ročníku pro dočasné současné umění ve veřejném prostoru UM 2020 budou 2 miliony věnovány na připravovaný festival Mural Art, který vyzve současné umělce k vytvoření nástěnných maleb a graffiti ve veřejném prostoru. V rámci ročníku UM 2020 budou již připravované akce navíc posíleny částkou 1 milion. Další části navýšeného rozpočtu budou směřovat do již rozjednaných projektů ve spolupráci s partnerskými institucemi (např. m3 festival, Tranzit apod.), a to do výše 1 mil.

Všechny další podrobnosti najdete na našem webu, kde budeme průběžně informovat o naplňování tohoto mimořádného opatření.

Magdalena Juříková, ředitelka GHMP

ANTONÍN KRATOCHVÍL

termín: 12. 6. – 18. 10. 2020,

Dům U Kamenného zvonu

kurátorka: Pavlína Vogelová

Retrospektivní výstava českého fotografa Antonína Kratochvíla představuje průřez vysoce expresivní, sugestivní fotografickou tvorbou jednoho z nejvýraznějších a nejvýznamnějších světových fotografů sociálního dokumentu a fotožurnalistu o povaze současné lidské společnosti. Působí na emoce, zneklidňuje, transformuje s rafinovanými účinky a přesně dávákuje cílenou rezonanci labyrintu podob lidskosti i její odvrácené tváře.

Fotografie Antonína Kratochvíla akcentují obrazy strádání, zoufalství, odcizení, bolesti, smutku a bídy, stejně tak arogance moci a její důsledky v různých končinách světa. Zpřítomňují historická svědectví zmítajících se novodobých celosvětových sociálních a civilizačních problémů i válečných konfliktů (Afghánistán, Bosna, Filipíny, Haiti, Irák, Rwanda, Zaire). Zachycují tragičnost humanitárních a přírodních katastrof či vyhrčené sociální problémy lidské společnosti jako takové (viz epidemie, mizející kultury, devastace krajiny či kriminalita drogových dealerů nebo vzhled do života současné zlaté mládeže v Moskvě apod.).

Originální, osobitý rukopis otiskuje Antonín Kratochvíl taktéž do portrétů celebrit showbusinessu i lidí zcela neznámých, anonymních, představujících jako celek jistou alegorii, která má pro Antonína Kratochvíla specifický význam. Propojením známých osobností jako jsou například Bill Gates, Willem Dafoe, Keith Richards, Patricia Arquette, Priscilla Presley, David Bowie, Milan Hlavsa, Pavel Landovský, Jean Reno, Bob Dylan, Billy Bob Thornton, Vittorio Storaro, Kyle MacLachlan, Judith Godreche, Amanda Lear či Debbie Harry spolu s neznámými tvářemi lidí z rozmanitých prostředí, protnutých různorodými životními peripetemi a zkušenostmi, zrcadlí v souhrnu stav lidské duše v dnešním světě. Tyto fotografie neoslavují konkrétní osoby, hrdiny či celebrity. Antonín Kratochvíl relativizuje krásu a vztahy, aby hledal a nacházel adekvátní vizuální formu pro hlubokou výpověď o vnímání člověka jako podstaty bytí, jeho osobního i společenského prostoru a jeho smysluplného životního naplnění.

Antonín Kratochvíl (* 1947, Lovosice, Československo) je český fotožurnalista světového formátu. Po pěti letech exilového protloukání po Evropě (1967–1972), včetně celoživotní lekce z utečeneckého tábora, vězení a francouzských legií, zlidštěné vysněným studiem umění a fotografie na Gerrit Rietveld Art Academy v Amsterdamu, odjel v roce 1972 do Spojených států, aby se posléze coby fotožurnalista a válečný dokumentarista katapultoval do nejvyšších pater světového fotožurnalistu. Zásadní pro jeho fotografickou kariéru bylo vlastní vydání knihy *Broken Dream: Twenty Years of War in Eastern Europe* (Zklamání naděje: 20 let války ve východní Evropě, 1991). Jeho fotografie pronikly na stránky prestižních světových časopisů jako např. Rolling Stone, New York Time Magazine, Newsweek, Mother Jones, Smithsonian, Condé Nast Travel, Geo, Playboy, Penthouse, Vogue. Je držitelem řady prestižních světových ocenění za přínos fotožurnalistu: Dorothy Lange Prize, Ernst Haas Award, Golden Light Award, Golden Medal for Photography – Society of Publishing Designers New York, Gold ARC Award for Best Annual Report, Lucie Award nebo World Press Photo. Domácího, českého uznání se Antonínovi Kratochvílovi dostalo oceněním Osobnost české fotografie za rok 2014.

G HMP

Galerie hlavního města Prahy
Prague City Gallery

Antonín Kratochvíl, *Jean Reno*, 2006, fotografie

Antonín Kratochvíl, *Horolezec Tomaz Humar*, 2002, fotografie

G HMP

Galerie hlavního města Prahy
Prague City Gallery

Josef Sudek, *Světice z Homol*, 1935,
digitálně upravený negativ, 15 × 10 cm,
Fototéka ÚDU AV ČR, inv. č. S 9092N.
© Josef Sudek, dědicové. Repro ©
Vlado Bohdan, ÚDU AV ČR

FEŠANDY Z ŠUPLÍKŮ. SUDEK A SOCHY

termín: 23. 6. – 27. 9. 2020, Dům fotografie

kurátorky: Hana Buddeus, Katarína Mašterová

ve spolupráci s Ústavem dějin umění AV ČR, v. v. i. a Uměleckoprůmyslovým museem v Praze

Josef Sudek (1896–1976) zasvětil významnou část své profesionální kariéry fotografování uměleckých děl. Znovuobjevení této obsáhlé, a přitom téměř neznámé části jeho díla bude pro širokou veřejnost překvapením. Zaměření výstavy na sochy, téma, které bylo Sudkovi blízké, umožní ukázat souvislosti jeho práce na zakázku s volnou tvorbou. Sudek s oblibou gotickým Madonám a světicím říkal „fešandy“ a rád sochy fotografoval i „pro sebe“. Vedle ikonických fotografií ze sv. Víta nebo ze „zahrádky paní sochařové“ výstava představí snímky fotografované pro sochaře, umělecké spolky a nakladatele, uložené doposud v kartotéčních „šuplících“ ve fototéce Ústavu dějin umění, ale i dobové reprodukce v knihách a časopisech. Vybraná díla zpřítomní napětí mezi artefaktem a reprodukcí, mezi potenciálem fotografie přiblížit umění masám a fotografií jako originálním uměleckým dílem.

Výstava a doprovodná publikace jsou výstupem grantového projektu „Josef Sudek a fotografická dokumentace uměleckých děl: od soukromého archivu umění k reprezentaci kulturního dědictví“, jehož iniciátorem byl prof. Vojtěch Lahoda (1955–2019). Projekt byl podpořen Ministerstvem kultury České republiky v rámci Programu aplikovaného výzkumu a vývoje národní a kulturní identity (NAKI II), id. kód: DG16P02M002. Doba trvání: 2016–2020.

VE VĚCI UMĚNÍ I

BIENÁLE SOUČASNÉHO UMĚNÍ PRAHA

termín: 22. 7. – 18. 10. 2020, Městská knihovna, 2. patro

kurátoři: Tereza Stejskalová, Vít Havránek

ve spolupráci s tranzit.cz a nadací ERSTE

První edice *Bienále Ve věci umění / Matter of Art* se pod titulem *Pojď blíž* potýká s otázkami soužití ve společnosti, v níž lidé přestali hovořit společným jazykem. Zdržuje se v místech, kde jazyk selhává, zkoumá pohrdání, podráždění, strach, frustraci, zlobu, agresi, únavu. S pocitem, že je nutné najít společné východisko a podmínky pro empatii, se výstava soustředí na pátrání po příčinách emocionálního naladění současné společnosti. Tyto příčiny hledá v minulosti, v přítomnosti, či na ně hledí z perspektivy možných scénářů budoucnosti. Ptá se, jak se intimní prostor mezilidských vztahů a emocionální život váže k širším sociálním, politickým a ekonomickým podmínkám.

Titul výstavy *Pojď blíž*, poukazující na rozporuplnost intimních vztahů mezi lidmi, a souvislosti mezi uměním a empatií, získal v souvislosti s přítomností viru SARS-CoV-2 v našich životech nečekané množství nových významů. Z něčeho zcela samozřejmého, jako je fyzická blízkost, se náhle stalo něco palčivého a traumatického. Toužíme po ní, protože se nám jí nedostává, ale zároveň se jí hrozíme. Projevem péče o druhého dnes není fyzická blízkost, dotyk, ale naopak vzdálenost, a to větší než jsou dva metry. Fyzická blízkost uměleckého díla v galerijním prostoru získává jiný smysl po měsících, kdy bylo možné současné umění a pocity blízkosti sdílet jen prostřednictvím virtuálních platform. Bienále je tak příležitostí jinak promýšlet a zažít vzájemný vztah blízkosti, péče a umění. Je to nakonec právě umění, které nám může pomoci najít nový jazyk intimity a blízkosti pro život v tomto novém, (post)koronovém světě.

Un film dramatique (Dramatický film), 2019, Francie, režie: Éric Baudelaire, Courtesy LUX

MONIKA IMMROVÁ

termín: 4. 11. 2020 – 7. 3. 2021,

Colloredo-Mansfeldský palác

kurátorka: Iva Mladičová

Monika Immrová je absolventkou ateliéru J. Zeithammla. Je jednou z nevýraznějších sochařských osobností své generace. Jako rodačka z Loun dostala do vínku silnou afinitu k abstraktnímu tvaru. Jako člověk blízký přírodě se však na druhou stranu neubrání ani průnikům geometrie s organickým tvarem. Tato bipolární identita jejích betonových objektů a reliéfů nese v sobě něco z estetiky vybavení meziplanetárních plavidel a historických industrií zároveň. Beton povýšila na sochařský materiál par excellence. Pracuje s ním stejně často jako s dalším netradičním materiálem – kartonem. Tyto svého druhu čistě technické komodity jsou jí oporou při hledání oproštěného a striktně formulovaného prostorového konceptu. Její doménou byla a je socha, ale v posledních letech intenzivně pracuje také v grafice a získala za ni ocenění Grafika roku.

Monika Immrová, *Hlava IV*, 1999, dřevo, plátkové zlato
Hrany II, 2012, beton, na zdech sádrové reliéfy

FRIDA KAHLO: JEJÍ FOTOGRAFIE

2. 12. 2020 – 11. 4. 2021, Dům U Kamenného
zvonu

kurátor: Pablo Ortiz Monasterio

Frida Kahlo měla silný vztah k fotografii. Její otec i dědeček byli profesionálními fotografy a ona sama užívala fotografie nejrůznějším způsobem. Sbírala například daguerrotypie a pohlednice z 19. století, snímky, z kterých vystříhovala detaily, psala do nich různé dedikace a zasahovala do nich jako by to byly malby. Obdarovávala jimi své přátele, byly to památky na její předky, studovala na nich vlastní podobu a navíc se staly důležitou inspirací pro její malířské dílo.

Výstava *Frida Kahlo: Její fotografie* představuje řadu snímků, které se zachovaly v její pozůstalosti a byly donedávna zcela neznámé. Nyní jsou uspořádány a rozděleny do šesti tematických sekcí. Výstava se nesnaží o chronologický obraz jejího života, spíše se věnuje jejímu uměleckému zázemí, její rodné zemi a charakteristice celé éry, ve které působila. Je to koláž, která odkrývá nové detaily ze života jedné z ikonických postav 20. století. Pro šest kapitol výstavy bylo vybráno 241 fotografií. Věnují se jejímu původu, tzv. modrému domu – Casa blu, politice, revoluci a Diegu Riverovi, jejímu zraněnému tělu a Fridiným láskám a přátelstvím. Tyto dnes už historické dokumenty doby jsou však také dokladem umění a specifického pohledu dalších umělců, jejichž fotografie jsou rovněž součástí kolekce, jako např. Man Ray, Martin Munkácsi, Edward Weston, Brassai, Tina Modotti nebo nedávno u nás vystavená Gisèle Freund. Výstava putovala zejména po obou amerických kontinentech a v Evropě byla představena zatím v Portugalsku, Německu a Polsku. Pořádající agentura Terra Esplendida oslovila GHMP díky úspěšné výstavě Sama Shawa, která proběhla v Domě fotografie v letech 2016–2017. Z Prahy výstava odcestuje do Ghentu v Belgii.

Lola Álvarez Bravo, *Frida Kahlo*,
kolem 1944

Galerie hlavního města Prahy
Prague City Gallery

Chýnovský dům s ateliérem Františka Bílka
od 12. května 2020 v Chýnově u Tábora
kurátorka: Hana Larvová

V chýnovském ateliéru Františka Bílka bude od začátku sezony 2020 představena menší upoutávka na dlouhodobou výstavu, která bude zahájena ve 3. patře pražské Bílkovy vily v květnu 2021 a která bude zaměřena na Bílkova díla, inspirovaná tvorbou celoživotního přítele, básníka Otokara Březiny.

Kontakt pro novináře: Michaela Vrchotová

+420 725 818 721

vrchotova@ghmp.cz

www.ghmp.cz

www.facebook.com/GHMP.cz

www.instagram.com/ghmp.cz